

VOLG DE RIVIEREN

Julie heeft geen groene vingers, haar broer Thomas Leplat wist al sinds zijn vijfde dat hij later 'iets' met tuinen wilde doen. De tuin die zij droomde, heeft hij als tuinarchitect voor haar uitgetekend, met aandacht voor sfeer, natuurlijke lijnen en rivieren van sierlijke grassen.

TEKST: KAAAT SCHAUBROECK FOTO'S: VERONIQUE DE WALSCHE

Ruim vierduizend vierkante meter, waarvan ongeveer twee derde zou dienen om schapen en kippen te houden: dat was het canvas voor de tuin van Julie en haar man Koen. Op het terrein stond op dat moment één boom, een mooie moeraseik (*Quercus palustris*) die ze daar geplant hadden bij de geboorte van hun eerste kindje. Julie herinnert zich nog goed hoe mooi het was, toen ze daar allemaal bij de geboortebomen stonden: zij en Koen, haar broer Thomas - ook de peter van hun kindje - en diens echtgenote, tevens de zus van Koen. Aangezien Thomas ook tuin- en landschapsarchitect is, kon het niet anders of deze tuin zou het resultaat worden van een bijzondere samenwerking.

Zicht op de Paterberg

“Voor ons lag het voor de hand dat Thomas de tuin zou tekenen”, vertelt Julie. “Ik heb er echt bewondering voor hoe hij van zijn passie zijn beroep heeft gemaakt. Al vanaf zijn vijfde wist hij dat hij iets met tuinen wilde doen. Ik heb zelf totaal geen groene vingers, maar ik heb Thomas vooral uitgelegd welk gevoel ik wilde in de tuin: veel sfeer, met hoekjes om te zitten, speelruimte voor de kinderen, en een stuk weide voor Koen, die zelf graag kippen en schapen wilde houden. Het kan nooit makkelijk zijn om voor familie een ontwerp te maken, maar ik vind het echt goed gelukt.”

Het moest een speelse tuin worden voor een jong gezin - de kinderen zijn nu acht en vijf - op zoek naar meer buitenlucht. Julie en Koen hadden de stad Antwerpen met pijn in het hart verlaten, omdat ze voelden dat ruimte en rust ze goed zouden doen. Hun nieuwe huis in Meerse, een gehucht van één straat in Kluisbergen, kijkt uit op de Vlaamse-Ardenneheuvels, zoals de Koppenberg en de Paterberg, beroemd en berucht bij wielertoeristen. Dat zicht wilden ze absoluut behouden, maar tegelijkertijd waren ze ook op zoek naar geborgenheid. En omdat het huis al vrij strak is, mochten de lijnen in de tuin wat losser. Koen wilde vooral geen al te complexe tuin of borders. Julie wilde wel graag kleur. Het werd een subtiele mix van uniforme beplanting met hier en daar bloeiaccenten. “De lijnen zijn zacht en golvend, er zitten ook geen strakke hagen in, omdat we daar niet zo van houden, en het ook weer meer onderhoud vraagt”, vertelt Julie. “Koen heeft al behoorlijk wat werk met de dieren. Daarom wilde hij graag een onderhoudsarme tuin, al is dat natuurlijk altijd relatief. Als je de tuin mooi wil hebben, ben je daar automatisch wel even mee bezig. Gelukkig is het voor hem ook een vorm van ontspanning.”

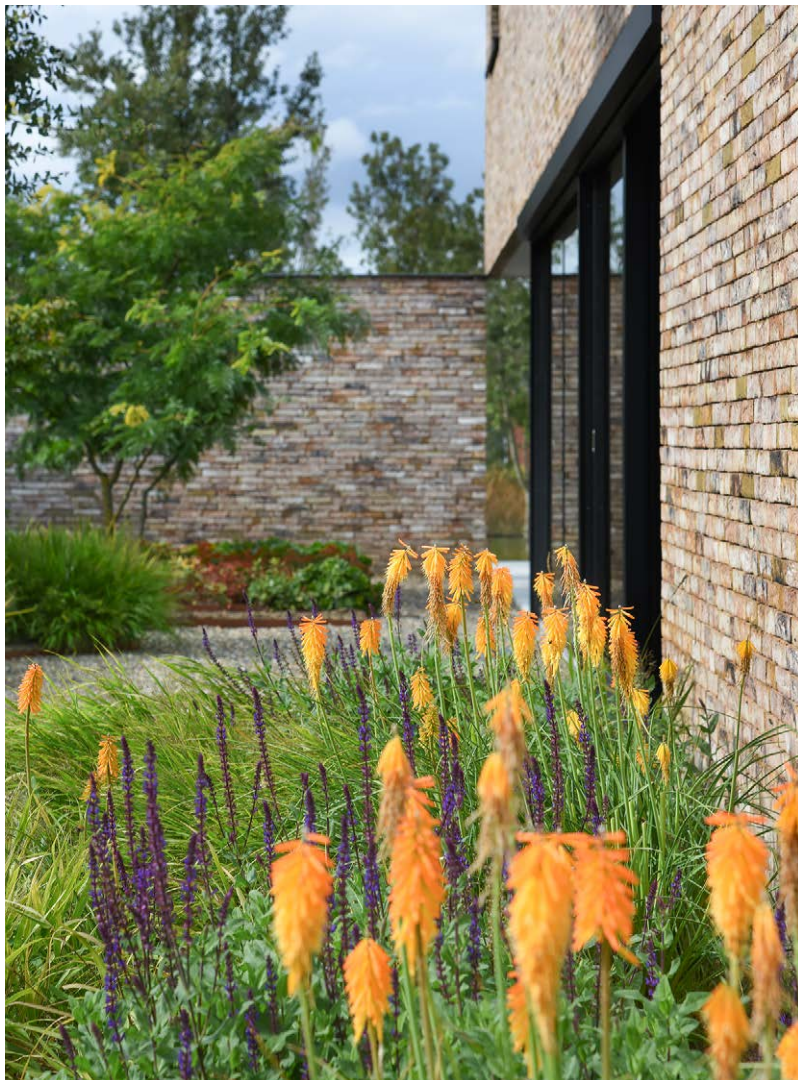
Opverende hoofdjes

Aangezien de woning vrij diep op het perceel staat, kwam er vooraan een oversized oprit van gepolierde betonstroken, die als grillige puzzelstukken zijn gelegd, met voegen van grind. Dit is de echte eyecatcher van de voortuin. Links en rechts liggen grote velden van *Molinia caerulea* 'Edith Dudszus' met speels ingeplante steeneiken. Zo lijkt het voor Julie en Koen alsof ze thuis komen in een grasprairie met losse bomen. Golvende hagen van olijfwilg (*Eleagnus ebbengei*) vormen de afscheiding met de burens.

Via een verhoogd pad naar de voortuin kom je in een meer besloten deel met elfenbloem, dat in het voorjaar bloeit, en nagelkruid (*Geum rivale* 'Mai Tai'), dat 's zomers voor zalmroze snijbloemen zorgt. Die gaan mooi samen met het groengele blad van een meerstammige valse christusdoorn (*Gleditsia triacanthos* 'Sunburst'). Het terras achteraan werd aangelegd in polybeton, naar analogie met het beton in de voortuin.

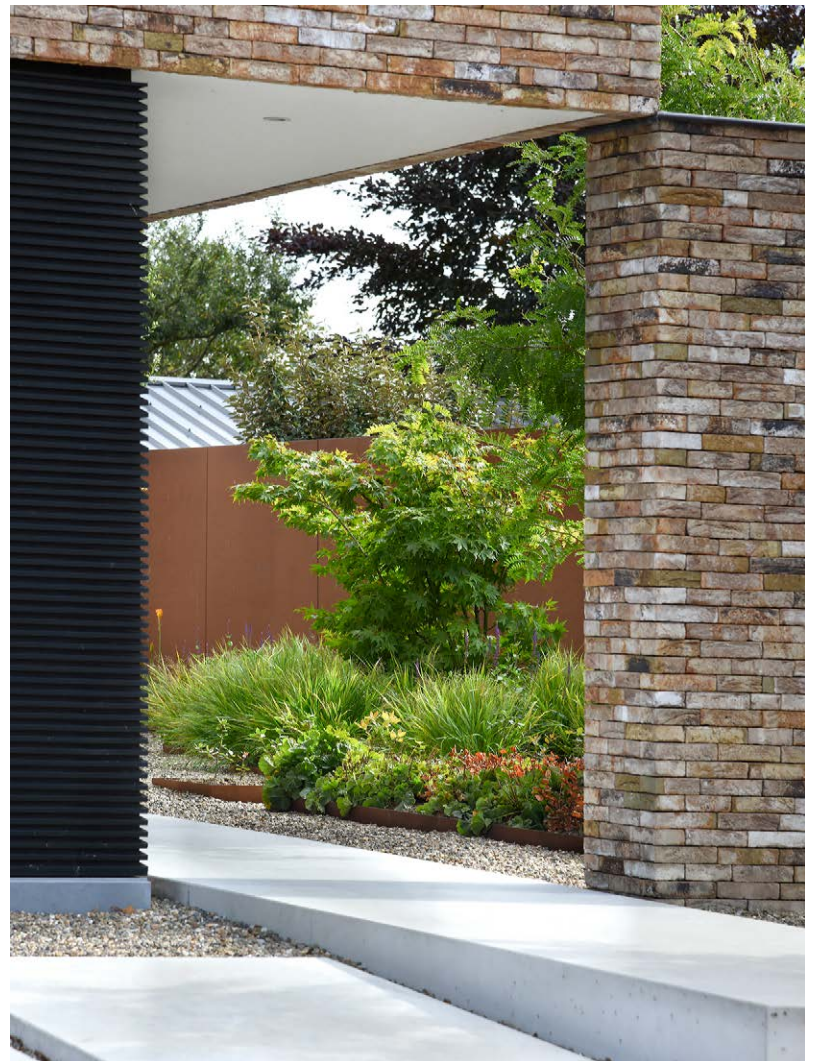
‘Als je de tuin mooi wil hebben, ben je daar wel even mee bezig.’

Harmonie in warm oranje

In de materiaal- en plantenkeuze werd gezocht naar een harmonieus samenspel met de roestbruine baksteen van de woning. Het siergrind is een aparte mengeling van bruin/beige-roestkleurige keitjes. Voor de bloeiaccenten maakte Thomas onder meer gebruik van de niet zo conventionele kleuren rood en oranje. Achteraan, tussen de *Molinia*, werden groepen rode *Persicaria amplexicaulis* 'Blackfield' geplant, aangevuld met *Echinacea pallida*, *Verbena* en asters. Langs de grindtuin, aan de zijkant van de woning, groeien tussen het siergras *Hakonechloa macra* groepjes mango-kleurige vuurpijlen (*Kniphofia* 'Mango Popsicle'). Dit jaar werd daaraan de bruinoranje *Helenium* 'Loysder Wieck' toegevoegd. Prachtig in combinatie met het cortenstaal.

A photograph of a modern outdoor garden. In the foreground, there are two white plastic armchairs with orange and black cushions, and a white plastic table with a teapot and cups. The garden is surrounded by lush greenery, including tall grasses, yellow flowers, and a large tree on the left. A brown wall is visible on the right side of the image. The ground is covered in gravel.

‘Achteraan, op
het bankje heb
je nog meer het
vakantiegevoel.’

Omdat het terrein lichtjes helt, is er bij de overgang naar het gazon ook een trede in cortenstaal. Dat gazon, ook wel het voetbalveld van zoon Simon, kreeg behoorlijk wat ruimte, en verder vallen vooral de 'rivieren' op van het statige pijpenstrootje (*Molinia*). Die stroken verkleuren in de herfst prachtig goudgeel, en behouden in de winter een mooi silhouet. Ze leiden je blik naar de weide, die een stuk breder is dan de tuin; zo duik je als vanzelf de verte in. Thomas koos twee soorten pijpenstrootje, een hoge en een lage, die de tuin een natuurlijke uitstraling geven, en de strakke architectuur van het huis nog beter tot haar recht laten komen.

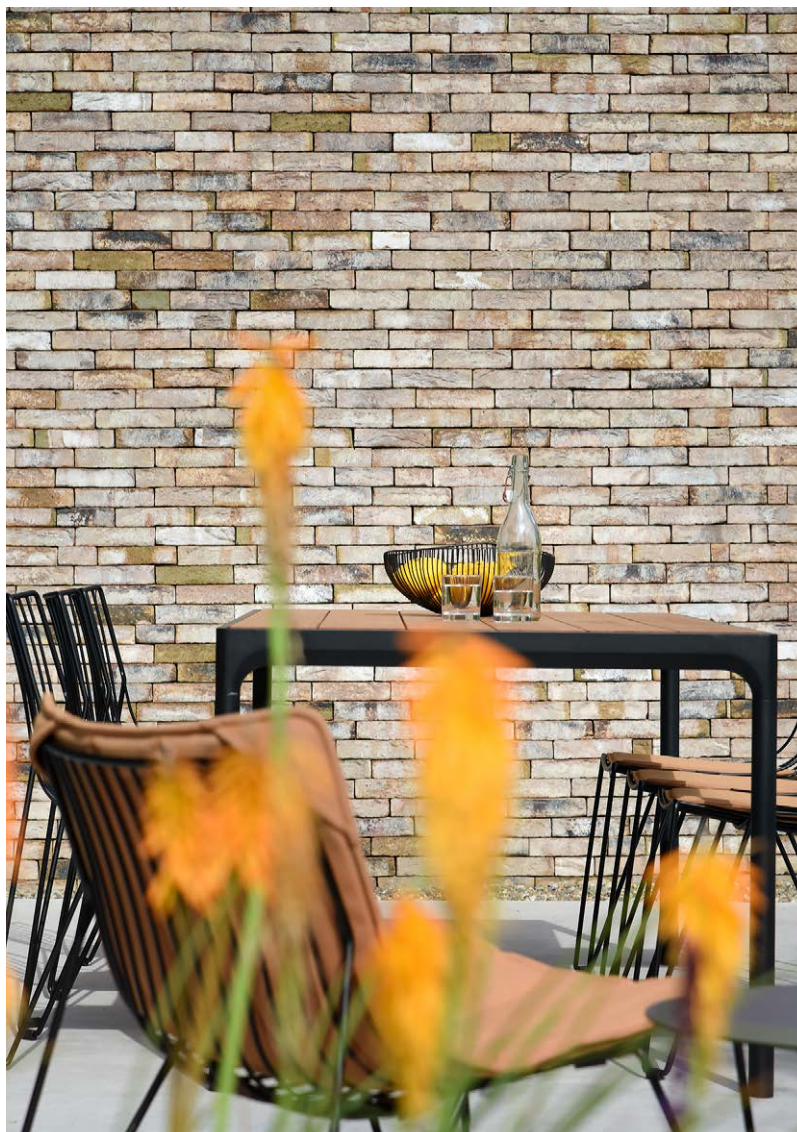
Thomas houdt in zijn ontwerpen van het contrast tussen sterk architectonische lijnen en weelderige vegetatie. Bovendien hebben de grassen een bijkomend voordeel: je kunt er een trampoline achter verstoppen. "Ik heb de kinderen net nog gevraagd wat zij het leukst vinden aan de tuin. De trampoline was het eerste wat eruit kwam. Ik vind het maar een lelijk ding, maar tegelijk wilde ik niet dat het te ver van het huis zou staan. Nu bevindt het zich redelijk in het midden, maar wel achter de grassen, wat het voor de kinderen eigenlijk leuker maakt. Naast de vaatwasser is dat hier ongetwijfeld het meest gebruikte luxeding in ons gezin. Ik zie nu van uit het huis vaak hoofdjes op en neer veren", lacht Julie.

Bloemen in huis, boeken buiten

Her en der ontdek je in de tuin ook bloemen, in tinten paars, rood en oranje. Het was Julie's droom om zelf boeketten te kunnen plukken. Even hebben ze ook nog getwijfeld over een wilde bloementuin achteraan, maar ze wilden het zicht openhouden. Ze kozen voor vaste bloemen, als subtiele accenten in de borders. Julie: "We wonen in een nieuwbouwhuis, en hebben hier echt geïnvesteerd in isolatie, maar dat betekent ook dat het altijd lekker warm is in huis. Snijbloemen houden daar dus ook niet zo van. Ik vind het nu fantastisch om een stukje van de tuin naar binnen te brengen: dat hoeven geen enorme boeketten zijn, maar die paar bloemen fleuren alles meteen op."

Verder werden enkele meerstammige heesters geplant, zoals een *Hamamelis x intermedia* 'Ruby Glow', een reuzenkornoelje (*Cornus controversa*), een meidoorn en een Japanse esdoorn. Net als in de voortuin zorgen ook hier golvende haagmassieven van olijfwilg voor de afscheiding met de burens. Langs de zijkant tekende Thomas een grindtuin met slingerende plantvakken van siergrassen (*Hakonechloa*) en bloeiaccenten. Hier creëerde hij tevens informele zit-hoekjes in de schaduw van groenblijvende kurkeiken. Die bomen met hun mooie grillige kurkstam geven de tuin een zuiders tintje. Om er sneller plezier van te hebben, kozen ze bewust voor al wat grotere exemplaren. "Met die bomen konden we ook de strakke lijnen doorbreken, zonder het open zicht te verliezen", zegt Julie.

Op mooie dagen zijn de hoekjes bij het huis ideaal om even op adem te komen na het werk, al dan niet met een aperitiefje. Het zijn de favoriete plekken van Julie: "We bewegen met de zon mee. Soms zitten we achteraan op een bankje, daar heb je misschien nog het meest het vakantiegevoel, maar het mooiste vind ik de zithoek aan de zijkant. Je zit daar geborgen, in de warme gloed van de steentjes, tegen de schutting van cortenstaal en de mangokleurige vuurpijlen. De kinderen zijn nu wat groter, ik ben eindelijk weer beginnen te lezen en ik kijk ernaar uit om daar in de zomer wat vaker te zitten met een goed boek."

Omdat het huis vrij strak is, mochten de lijnen in de tuin wel wat lossier.

